30/03/2022

Η Αγία Ευβούλη, μητέρα του Αγίου Παντελεήμονος (30 Μαρτίου)

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Η Αγία Ευβούλη, μητέρα του Αγίου Παντελεήμονος, τιμάται στις 30 Μαρτίου εκάστου έτους.

Ἐν οὐρανοῖς σύνεστιν ἀθλητῇ Τέκνῳ,
Ἀθλητομήτωρ καλλίτεκνος Εὐβούλη.

Για κείνη μιλά ο πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Ρ. Ζουμής, εφημέριος της Αγίας Σκέπης της Ιεράς Μητροπόλεως Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας:

Οἱ διάφορες γιορτές καί πανηγυρικές ἐκδηλώσεις ξεκουράζουν, ἀλλά καί διδάσκουν τούς ἀνθρώπους. Στολίζουν τήν ζωή καί σπᾶνε τήν ρουτίνα τῆς καθημερινότητας. Γι᾽ αὐτό χαρακτηριστικά ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες " βίος ἀνεόρταστος, μακρά ὁδός ἀπανδόχευτος". Δηλαδή ζωή χωρίς γιορτές μοιάζει μέ μακρύ δρόμο χωρίς πανδοχεῖο, δίχως στάση σέ κάποιο μέρος γιά ξεκούραση.

Ἐάν λοιπόν οἱ διάφορες ἑορταστικές ἐκδηλώσεις στολίζουν τήν ζωή καί ξεκουράζουν, οἱ ἐκκλησιαστικές καί θρησκευτικές, πού μέ πολλή σοφία θέσπισε ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία, ἐπιπροσθέτως μᾶς διδάκουν καί μᾶς στέλνουν σπουδαῖα, ὑψηλά καί σωτήρια πνευματικά μηνύματα. Μᾶς ὑπενθυμίζουν τήν χριστιανική μας ταυτότητα καί μᾶς κεντρίζουν τήν θέληση νά ἀγωνισθοῦμε, ὥστε νά ἐπιτύχουμε τόν ὑψηλότατο καί σπουδαιότατο στόχο μας, πού εἶναι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας.

Σ᾽ αὐτήν τήν προσπάθεια τῆς πνευματικῆς τελειότητας καί ψυχικῆς σωτηρίας πολύ βοηθεῖται ὁ χριστιανός ἀπό τήν μελέτη ἤ τήν διήγηση τῆς ζωῆς τῶν Ἁγίων, τῶν φιλοθέων ἐκείνων ἀνδρῶν καί γυναικῶν, πού ἔκαναν τά πάντα, ἔδωσαν τά πάντα μόνο καί μόνο γιά νά κερδίσουν τόν Χριστό καί νά γίνουν παραδείσου οἰκήτορες.

Μία τέτοια ἁγία ψυχή γιορτάζουμε σήμερα, τιμοῦμε τήν μνήμη της καί ἐπιζητοῦμε τίς εὐχές καί πρεσβεῖες της. Εἶναι ἡ ἁγία Εὐβούλη, ἡ μητέρα τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.

Ἐπιθυμῶ νά εὐχαριστήσω ἀπό καρδίας τήν ἁγία Καθηγουμένη τῆς παρακειμένης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Παντελεήμονος, διότι μέ προσκάλεσε καί ἀνέθεσε στήν ἀναξιότητά μου νά μιλήσω σήμερα στήν σεβαστή αὐτή ὁμήγυρη. Εὐχαριστῶ καί ὅλους ἐσᾶς, πού μέ προσοχή θά ἀκούσετε τά φτωχά αὐτά λόγια μου.

Βέβαια τά στοιχεῖα πού ἔχουμε στή διάθεσή μας γιά τήν ἁγία Εὐβούλη δέν εἶναι πολλά. Ἀρκοῦν ὅμως γιά νά βγάλουμε σπουδαῖα διδάγματα καί νά φύγουμε ἀπό ἐδῶ ὅλοι μας ὀφελημένοι.

Βρισκόμαστε στή Νικομήδεια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, σέ ἐποχή πού ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ περνοῦσε μία διαρκῆ Μεγάλη Παρασκευή. Στήν περιοχή ἐκείνη πού ἔδωσε τούς περισσότερους ἁγίους στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχες, Ὁσίους καί Μάρτυρες. Ἐκεῖ εἶδε τό φῶς τῆς ζωῆς ὁ ἀθλοφόρος ἅγιος καί ἰαματικός Παντελεήμων ὁ μεγαλομάρτυς, πρός τά τέλη τοῦ 3ου μ. Χ. αἰώνα.

Ὁ πατέρας του Εὐστόργιος ἦταν εἰδωλολάτρης καί κατεῖχε ὑψηλή θέση στά ἀνάκτορα τῆς Νικομήδειας. Εὔστοχα σημειώνει ὁ ἅγιος Συμεών ὁ Μεταφραστής, ὅτι ἦταν ἐπιφανής τόν βίον καί ἐπιφανέστερος τήν ἀσέβειαν, διότι εἶχε σπουδαῖο

ζῆλο γιά τούς ψεύτικους θεούς. Ἀκολουθοῦσε τήν θρησκεία ἐκείνη, πού καλλιεργοῦσε τίς ἡδονές, κολάκευε τά πάθη, τροφοδοτοῦσε τίς πονηρές ἐπιθυμίες καί γνωρίζουμε πολύ καλά πόσο ὅλα αὐτά παρασύρουν τούς νέους καί τούς ὁδηγοῦν στήν ἱκανοποίηση τῶν ἐνστίκτων, στήν ἀπόλαυση τῆς ἁμαρτίας. Ἄν ἐκεῖνος εἶχε τόσο ζῆλο γιά τήν πλάνη καί τά εἴδωλα, πόσο μεγαλύτερο πρέπει νά δείχνουμε ἐμεῖς, πού ἔχουμε τήν ἀληθινή πίστη;

Λέει ὁ Ἠλίας Μηνιάτης: Ὀφείλουμε νά εὐχαριστοῦμε τόν Θεό γιά τρία πράγματα. 1) Γιατί εἴμαστε πιστοί καί ὄχι ἄπιστοι. 2) Γιατί εἴμαστε Χριστιανοί Ὀρθόδοξοι καί ὄχι αἱρετικοί, καί 3) Γιατί εἴμαστε χριστιανοί, ὄχι μόνο στά λόγια, ἀλλά καί στά ἔργα καί στή ζωή. Τά δύο πρῶτα, πιστεύω, ὅτι τά ἔχουμε σίγουρα. Ἀπομένει μέ τόν προσωπικό μας ἀγώνα νά ἐπιτύχουμε τό τρίτο.

Ἀντίθετα ἀπό τόν πατέρα τοῦ Ἁγίου, ἡ μητέρα του Εὐβούλη ἦταν χριστιανή καί μάλιστα εὐσεβέστατη καί ἁγία γυναίκα, κόρη εὐσεβῶν χριστιανῶν γονέων. Ἦταν γυναίκα ἀνδρεία, ὅπως τήν θέλει ἡ Ἁγία Γραφή. Ἀλλά καί οἱ γονεῖς τῶν γονέων της ἦταν χριστιανοί, ἀφοῦ ἔχουμε τήν μαρτυρία, ὅτι κατήγετο ἐκ προγόνων τόν Χριστόν σεβομένων. Ὁ νεαρός Παντελεήμων προτίμησε νά ἀκολουθήσει στήν πίστη τήν μητέρα του, τήν πίστη στόν Ἰησοῦ Χριστό, πού καλεῖ κοντά του τούς ἀνθρώπους νά τόν ἀκολουθήσουν βαστάζοντες τόν σταυρό τους, ἀπαρνούμενοι τόν ἑαυτό τους. Διάλεξε τόν Κύριο, πού ὑπόσχεται, ὄχι ζωή ἄνεσης, ἀλλά ζωή ἐγκράτειας καί ἄσκησης, ἀκόμη δέ μαρτύριο καί θάνατο. Καί ὅς οὐ λαμβάνει τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.

Βλέπουμε λοιπόν, πώς μέσα στό σπίτι ὑπῆρχαν σοβαρές ἀντιθέσεις, διαφορές μεγάλες. Δέν εἶναι μικρό καί ἀσήμαντο πρᾶγμα ἡ διαφορά τῆς πίστεως. Ἔτσι θά περίμενε κανείς νά ὑπάρχουν ἀνάμεσά τους διενέξεις καί ἔριδες, διαμάχες καί ἀναστατώσεις. Ὄχι ὅμως, ἐπικρατοῦσε ἀπόλυτη ἁρμονία καί γαλήνη, γιατί ὁ ἕνας ἀγαποῦσε τόν ἄλλο μέ πραγματική ἀγάπη.

Τί ἔχουμε νά ποῦμε ἐδῶ; Τί διδασκόμαστε; Ἀγαποῦμε τόν ἄνθρωπο, ὅποιος καί ἄν εἶναι, ὅσο ἁμαρτωλός καί ἄν εἶναι. Δέν θέλουμε τήν ἁμαρτία του, τήν πλάνη του, ὅ,τι τόν κακοχαρακτηρίζει. Λέγει καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: Ἀγαποῦμε ὅ,τι δημιούργησε Θεός καί μισοῦμε ὅ,τι ἔκανε ὁ διάβολος. Ὁ ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος δημιούργημα τοῦ Θεοῦ εἶναι, παιδί καί εἰκόνα τοῦ Θεοῦ εἶναι, ἄρα τόν ἀγαποῦμε. Ἡ κακία, ἡ ἁμαρτία, τό ψεῦδος, ἡ πλάνη εἶναι δημιουργήματα τοῦ διαβόλου καί αὐτά τά μισοῦμε, δέν τά θέλουμε, τά ἀποφεύγουμε, δέν πρέπει νά ἔχουμε καμμία σχέση μέ αὐτά.

Τότε ἄλλοι καιροί, δύσκολοι, στά πρῶτα χριστιανικά χρόνια γινόντουσαν κάποιες φορές γάμοι μεταξύ χριστιανῶν καί εἰδωλολατρῶν, ἐφόσον οἱ χριστιανοί ἦσαν

λίγοι καί δέν εἶχαν ἀκόμη θεσπισθεῖ οἱ ἱ. Κανόνες. Εἶναι ἐκεῖνες οἱ περιπτώσεις, γιά τίς ὁποῖες λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: Ἐάν κάποια γυναίκα ἔχει ἄνδρα ἄπιστο καί αὐτός δέχεται νά συγκατοικεῖ μαζί της, ἄς μή τόν ἀφίνει... ἐάν δέ τό ἄπιστο μέλος θέλει νά χωρίσει, τότε ἄς χωρίσει... Διότι πού ξέρεις, γυναίκα; Ἴσως μέ αὐτή τήν καλή διαγωγή σώσεις τόν ἄνδρα σου.

Σήμερα ὅμως ὑπάρχουν νόμοι καί κανόνες πού ὁρίζουν μεταξύ ποιῶν ἐπιτρέπεται ὁ γάμος καί πότε ἐμποδίζεται. Παρ᾽ ὅλα αὐτά στόν καιρό μας, σέ ἀντίθεση μέ ὅσα λέγει τό ἱ. Πηδάλιο γίνονται γάμοι, οἱ λεγόμενοι μικτοί, δηλαδή γάμοι χριστιανῶν Ὀρθοδόξων μέ τούς ἐχθρούς τῆς πίστεώς μας, εἴτε Παπικοί λέγονται αὐτοί, εἴτε Προτεστάντες, εἴτε Μονοφυσίτες κλπ.

Μάλιστα δέ γιά νά δικαιολογήσουν κάποιοι τήν ἁμαρτία τους, διαπράττουν ἀκόμη μία μεγαλύτερη ἁμαρτία. Λένε, ἔ, χριστιανοί εἶναι καί αὐτοί σάν κι᾽ ἐμᾶς. Χριστιανοί λέγονται, ἀλλά σάν κι᾽ ἐμᾶς δέν εἶναι. Εἶναι αἱρετικοί. Ἄν ἐμεῖς λέμε τέτοια πράγματα καί τά πιστεύουμε, τότε ἐμεῖς εἴμαστε σάν αὐτούς καί δέν εἴμαστε πραγματικοί Ὀρθόδοξοι.

Ὄντως δέν εἴμαστε Χριστιανοί, ἀφοῦ οὔτε μέσα στίς καρδιές μας, οὔτε μέσα στά σπίτια μας ὑπάρχει ἀγάπη. Καί δέν ὑπάρχει, γιατί ἀπό τήν ζωή μας ἀπουσιάζει ὁ Χριστός. Δυστυχῶς στούς περισσότερους ἀνθρώπους καί στά περισσότερα σπίτια βασιλεύει ἀναστάτωση καί ταραχή. Γι᾽ αὐτό τά διαζύγια αὐξήθηκαν τρομακτικά. Ἀνδρόγυνα χωρίζουν, σπίτια γκρεμίζονται, χωρίς νά ὑπάρχει λόγος. Οἱ περισσότεροι σήμερα δέν ξέρουν οὔτε γιατί παντρεύονται, οὔτε γιατί χωρίζουν. Ἔπιασε ὅλους μία μανία καταστροφῆς.

Ἡ ἁγία Εὐβούλη ἐπεδίωκε νά μή προσβάλει ποτέ τόν σύζυγό της, οὔτε ἄνοιγε θέματα πού θά δημιουργοῦσαν προβλήματα στίς σχέσεις τους. Προσπαθοῦσε νά εἶναι ἄψογη ἀπέναντί του. Τοῦ φερόταν μέ τόν καλύτερο τρόπο, ὅπως ἁρμόζει σέ κάθε χριστιανό, σέ κάθε ἄνθρωπο πού ἐπαγγέλλεται θεοσέβεια.

Αὐτό θέλω ἔντονα νά τό τονίσω, διότι πολλές φορές ἡ ζωή μας μόνο χριστιανική δέν εἶναι. Τά ἔργα μας προσβάλλουν τήν πίστη μας, δέν συμφωνοῦν καθόλου μέ αὐτήν. Πόσο ἀπαραίτητα εἶναι ὅλα αὐτά γιά τούς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς μας, γιά κάθε διανθρώπινη σχέση καί κυρίως μέσα στό γάμο, πού, ὅπως προείπαμε, περνάει σοβαρότατη κρίση καί κλονίζονται ἐπικίνδυνα τά θεμέλιά του!

Ἡ μητέρα τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος ἀνεχόταν μέ ὑπομονή καί καλωσύνη τίς ἰδέες τοῦ συζύγου της, ἔστω καί ἄν ἦταν πλανεμένες καί δέν συμφωνοῦσε καθόλου μέ αὐτές.

Image not found or type unknown

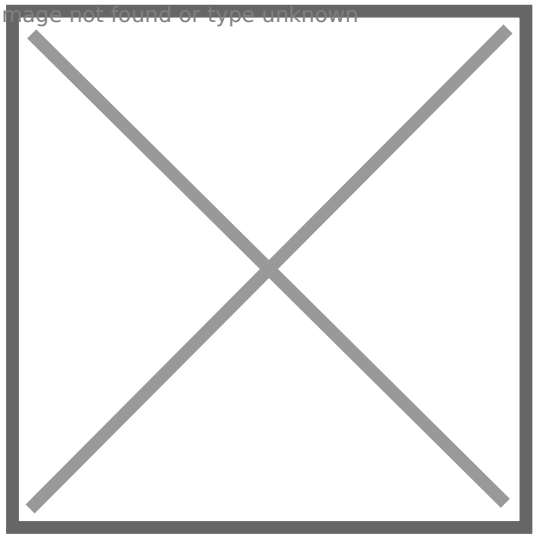

Εἶναι πολύ σπουδαῖο, ἀγαπητοί μου, νά ἔχουμε διάκριση. Νά γνωρίζουμε πότε θά μιλήσουμε καί τί θά ποῦμε, πῶς θά συμπεριφερθοῦμε.

Ἀλλά καί ὁ Εὐστόργιος, μή ἔχοντας κανένα παράπονο ἀπό τήν συνετή σύζυγό του, γοητευμένος ἀπό τήν συμπεριφορά της, φρόντιζε νά μή τήν στενοχωρεῖ, νά μή τήν πικραίνει. Μέ ἄλλα λόγια ὑπῆρχε ἀλληλοσεβασμός καί ἀμοιβαία ἀγάπη.

Ἄς τά προσέξουμε πολύ ὅλα αὐτά σήμερα. Θά ἔπρεπε νά ἔχουμε σάν ὑπόδειγμα τούς γονεῖς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος. Νά μελετήσουμε τόν βίο τους, νά ἀκολουθήσουμε τό παράδειγμά τους. Οἱ ἅγιοι εἶναι οἱ ἀληθινοί ὁδοδεῖκτες, τά φωτεινά σήματα πού φωτίζουν στήν πορεία μας καί δείχνουν τόν δρόμο, πού ἐμεῖς πρέπει νά ἀκολουθήσουμε. Εἶναι ντροπή καί ἁμαρτία νά μή ἔχουμε μιά σχετική ἁρμονία, ἀλλά ὁ ἕνας νά ὑποσκάπτει, νά προσβάλει τόν ἄλλο καί νά φερώμαστε μέ τόν χειρώτερο τρόπο, πιό ἄσχημα καί ἀπό τούς εἰδωλολάτρες ἀκόμη. Εἶναι πολύ προσβλητικό γιά μᾶς, ἄνθρωποι ἄπιστοι καί ἄθεοι νά εἶναι καλύτεροι καί ἀνώτεροι ἀπό ἐμᾶς τούς χριστιανούς, νά ἔχουν καλύτερη διαγωγή.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι, πώς ὅ,τι κάνουμε, σ᾽ ἕνα πρᾶγμα μόνο στοχεύουμε, στήν σωτηρία καί τήν δική μας καί τοῦ ἄλλου. Εἴτε ὁμιλοῦμε ἤ σιωποῦμε, εἴτε συμβουλεύουμε ἤ ἀνεχόμαστε, εἴτε προσευχόμεθα ἤ ἐπιτιμοῦμε, τήν σωτηρία ἐπιδιώκουμε.

Ἡ ἁγία Εὐβούλη ἦταν πολύ προσεκτική στή ζωή της, ἔκαμνε μεγάλη ὑπομονή, ἀλλά εἶχε καί σπουδαῖο πνευματικό, τόν ἅγιο ἱερομάρτυρα Ἑρμόλαο, ὁ ὁποῖος τήν νουθετοῦσε καί τήν στήριζε. Ὅσα δέν μποροῦσε νά πεῖ σέ κανένα, οὔτε στόν σύζυγό της, τά ἔλεγε γονατιστή μπροστά στό Ἐσταυρωμένο Ἰησοῦ τήν ὥρα τῆς προσευχῆς καί στόν πνευματικό της. Μέ δάκρυα στά μάτια ἱκέτευε τόν Θεό, ἀπό τά βάθη τῆς καρδιᾶς της παρακαλοῦσε νά φωτίσει τόν σύζυγό της, νά ἀφίσει τήν πλάνη καί νά πιστεύσει στόν Χριστό.

Στό σημεῖο αὐτό ἡ Ἁγία Εὐβούλη ἔμοιαζε πολύ τήν ἁγία Νόνα, τήν μητέρα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Σέ ἡλικία εἴκοσι ἐτῶν ἐκείνη παντρεύτηκε τόν ἄρχοντα τῆς περιοχῆς Γρηγόριο, πού ἀνῆκε στήν αἵρεση τῶν Ὑψισταρίων. Ἡ συμπεριφορά καί τῶν δύο ἦταν ἄψογη μεταξύ τους. Θερμή ἦταν ἡ προσευχή τῆς Ἁγίας Νόνας νά φωτίσει ὁ Θεός τόν σύζυγό της, ὥστε νά γίνει καί ἐκεῖνος χριστιανός. Καί ξέρετε πότε ἔγινε αὐτό; Μετά ἀπό μία ἐκ βαθέων προσευχή, πού κράτησε τριάντα ὁλόκληρα χρόνια! Λέγει κάπου ὁ ἱ. Χρυσόστομος: Ἐμεῖς ζητᾶμε μία-δύο φορές καί, ἄν δέν ἱκανοποιήσει ὁ Θεός τήν προσευχή μας, τήν σταματοῦμε καί φεύγουμε. Γυρίζουμε τήν πλάτη μας στό Θεό.

Ὁ πνευματικός πάλι εἶναι πολύ ἀπαραίτητος καί ἀναγκαῖος στή ζωή μας, γιά νά ἔχουμε πνευματική πρόοδο καί προκοπή. Γι᾽ αὐτό ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς λέγει στόν Δεκάλογο τοῦ χριστιανοῦ: τρέξε νά βρεῖς πνευματικό πατέρα καί νά τόν ἔχεις σέ ὅλη σου τήν ζωή. Νά ἐξομολογεῖσαι μέ συντριβή ὅλες τίς ἁμαρτίες σου, γιά νά λάβεις ἔλεος καί συγχώρηση.

Ἐδῶ ἐπιθυμῶ νά ὑπογραμμίσω, ὅτι ἔχουμε ἅγια παιδιά, γιατί ἔχουμε ἅγιες μητέρες. Ἔχουμε ἅγιες γυναῖκες, γιατί εἶχαν ἁγίους πνευματικούς. Πίσω ἀπό κάθε μεγάλο ἄνδρα, πίσω ἀπό κάθε Ἅγιο ὑπάρχει πάντοτε μία ἁγία γυναίκα. Ἄν δέν εἴχαμε τήν ἁγία Μακρίνα, καθώς καί τήν Ἐμέλεια, γιαγιά καί μητέρα τοῦ Μ. Βασιλείου, δέν θά εἴχαμε τήν πολυπληθῆ καί ἁγία οἰκογένεια τοῦ μεγάλου Ἱεράρχη. Δίδασκε στά παιδιά καί στά ἐγγόνια της ὅ,τι ἄκουγε ἀπό τόν πνευματικό της, τόν ἅγιο ἱερομάρτυρα Γρηγόριο τόν θαυματουργό, ἐπίσκοπο Νεοκαισαρείας τοῦ Πόντου.

Δέν θά εἴχαμε τόν ἅγιο Γρηγόριο, ἄν δέν ὑπῆρχε ἡ ἁγία Νόνα, πού, ὅπως προείπαμε, μοιάζει πολύ στόν βίο καί στίς ἀρετές της μέ τήν ἁγία Εὐβούλη, οὔτε τόν Ἱερό Χρυσόστομο θά εἴχαμε χωρίς τήν ἁγία Ἀνθούσα. Δέν θά εἴχαμε τόν Μέγα Κωνσταντῖνο, ἄν δέν εἴχαμε τήν εὐσεβέστατη ἁγία Ἑλένη. Δέν θά εἴχαμε τόν ἅγιο Γεώργιο, τόν μεγαλομάρτυρα, ἄν δέν ὑπῆρχε ἡ ἁγία μητέρα του Πολυχρονία, οὔτε τόν ἅγιο Ἀδριανό, χωρίς τήν σύζυγό του ἁγία Ναταλία κ.ἄ. Εἶπε κάποιος σοφός: τό χέρι πού κουνάει τήν κούνια τοῦ μικροῦ παιδιοῦ, κουνάει τόν κόσμο ὅλο. Καί πάλι: Εἶδα ἄνδρα νά ἀνεβαίνει ψηλά στά σκαλοπάτια τῆς κοινωνίας. Κοίταξε κάτω

χαμηλά, τήν σκάλα τήν κρατάει κάποια γυναίκα.

Ἡ ἐνάρετη αὐτή χριστιανή μητέρα, ἡ ἁγία Εὐβούλη φρόντισε νά μεταδώσει τίς σωτηριώδεις χριστιανικές ἀλήθειες στό παιδί της. Τό ἀνέθρεψε ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, ἀπό πολλή μικρή ἡλικία,ἐν παιδείᾳ καί νουθεσίᾳ Κυρίου. Φύτεψε μέσα στό περιβόλι τῆς ψυχῆς του ὅλα τά πνευματικά καί εὐώδη ἄνθη τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν, πρίν προλάβει νά μπεῖ μέσα του ἡ κακία καί ἀλλάξει σύνεσιν αὐτοῦ, ὅπως διαβάζουμε στή Σοφία Σολομῶντος. Δέν παρέλειψε ἀκόμη νά γνωρίσει στό παιδί της τόν δικό της πνευματικό καί νά τό συνδέσει μαζί του.

Ἔτσι ὅταν ὁ Θεός πῆρε κοντά του τήν ἁγία μητέρα, ὁ νεαρός Παντολέων (ἔτσι τόν ἔλεγαν στήν ἀρχή), εἶχε στήριγμα καί δάσκαλο, ὁδηγό στήν κατά Χριστόν πολιτεία τόν ἅγιο Ἑρμόλαο. Ἡ ἁγία Εὐβούλη ἔφυγε νωρίς ἀπό αὐτόν τόν μάταιο κόσμο. Ἄφησε ὅμως τό βλαστάρι της σέ καλά χέρια.

Νά ἕνα ἄλλο σπουδαιότατο δίδαγμα καί παρακαταθήκη, πού μᾶς ἀφηνει. Νά φέρουμε τά παιδιά κοντά στόν Χριστό. Νά τά πάρουμε ἀπό τό χέρι, ὅπως ὁ πατέρας ἐκεῖνος λίγο μετά τήν μεταμόρφωση καί νά ποῦμε στόν Ἰησοῦ Χριστό, Κύριε, ἤνεγκα τόν υἱόν μου πρός σέ. Ἄν θέλουμε αὐτά νά ζοῦν μέ ἀσφάλεια καί ἐμεῖς νά κοιμώμαστε ἥσυχοι καί ξένοιαστοι, πρέπει νά τά ὁδηγήσουμε στήν Ἐκκλησία. Νά τά συνδέσουμε μ᾽ ἕναν καλό καί ἔμπειρο πνευματικό. Τό συμφέρον μας καί πρό πάντων τό δικό τους συμφέρον αὐτό ὑπαγορεύει.

.

Κάποτε μία μητέρα πλησίασε τόν ἱερέα τῆς ἐνορίας της καί τοῦ παραπονέθηκε γιά τήν κόρη της. Πάτερ, τοῦ εἶπε, ἔχω μεγάλο πρόβλημα μέ τήν κόρη μου. Φοβήθηκε ὁ Ἱερεύς, στενοχωρέθηκε. Φαντάσθηκε, ὅτι θά κατρακύλησε στήν ἀνηθικότητα ἤ θά ἔπεσε στήν κόλαση τῶν ναρκωτικῶν. Τί συμβαίνει, κυρία μου; ρώτησε ὁ ἀγαθός Λευΐτης. Καί ἡ ἀπάντηση: Ἄχ, πάτερ μου, μεγάλο πρόβλημα, ἡ κόρη μου δέν ἔχει φίλο!! Τί νά ποῦμε; Δέν θά γίνουμε καί προαγωγοί τῶν παιδιῶν μας στήν ἀνηθικότητα! Γιατί σήμερα, δυστυχῶς, δέν ὑπάρχει ἀγνή φιλία. Ὅταν λέμε φίλο, συνήθως ἐννοοῦμε τόν σύντροφο στήν αἰσχρή ἁμαρτία. Τό πιό πάνω παράδειγμα – δυστυχῶς- δέν εἶναι τό μοναδικό. Πολλοί γονεῖς ντρέπονται πού τά παιδιά τους δέν ἔχουν φίλο. Τό ἴδιο καί κάποιες κοπέλες αἰσθάνονται μειωνεκτικά ἔναντι κάποιων ἄλλων, πού ἔχουν σχέσεις ἀνεπίτρεπτες. Ὅμως καρφί δέν τούς καίγεται πού δέν ἔχουν πνευματικό, πού δέν ἔχουν καμμία σχέση μέ τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία του. Αὐτούς τούς γονεῖς, λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ Θεός θά τούς καταδικάσει σάν ἐγκληματίες.

Σ᾽ ἕνα βιβλίο του γράφει ὁ Τώθ, ὅτι μία μητέρα πῆγε κι᾽ αὐτή νά παραπονεθεῖ στόν

ἱερέα τῆς ἐνορίας της. Ὁ γυιός μου εἶναι τριάντα ὀκτώ ἐτῶν καί δέν μέ ἀκούει. Μέ μαλώνει, μέ προσβάλλει, μοῦ ἀντιμιλάει, εἶναι νευρικός, σπαταλάει τήν περιουσία μου. Ὁ ἱερεύς τήν ξάφνιασε μέ τήν ἐρώτησή του. Κυρία μου, πόσα χρόνια ἔχετε νά ἐξομολογηθεῖτε καί νά κοινωνήσετε; Τά᾽ χασε ἐκείνη. Ἄλλα πράγματα περίμενε. Ὅταν συνῆλθε τοῦ ἀπάντησε: Ἀπό τότε πού παντρεύτηκα, δέν προσῆλθα στά ἅγια Μυστήρια. Ἐ, τότε μή ρωτᾶμε καί μή παραπονούμεθα, γιατί ἔγιναν ἔτσι τά παιδιά μας. Ὅταν ἐπί 40 χρόνια δέν ἔχουμε καμμία σχέση μέ τήν ἐκκλησία καί τά μυστήρια, τότε δέν φταῖνε ἐκεῖνα. Ἐμεῖς φταῖμε, πού δέν τά διδάξαμε Χριστό, τόν ὁποῖο ἐμεῖς δέν εἴχαμε.

.

Γιά νά τελειώσουμε, ἀγαπητοί μου, σᾶς ἀναφέρω καί τοῦτο. Ὁ ἅγιος Παντελεήμων πολλές φορές παρακαλοῦσε καί προέτρεπε τόν πατέρα του νά γίνει χριστιανός. Μάλιστα δέ τοῦ ἔλεγε, ὅτι αὐτό ἤθελε πολύ καί ἡ μητέρα του καί, ἄν γίνει, θά χαρεῖ ἐκείνη πολύ στόν οὐρανό. Ὁ πάγος ἔσπασε, τό σίδερο λύγισε. Ἡ καρδιά τοῦ Εὐστόργιου ἄρχισε σιγά-σιγά νά μαλακώνει καί ὅταν ὁ Ἅγιος ἐθεράπευσε ἕναν τυφλό, πού κανείς δέν μπόρεσε νά θεραπεύσει, αὐτό τόν συνεκλόνισε καί τόν ὁδήγησε στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ. Τόν ἔφερε στόν ἅγιο Ἑρμόλαο, ὁ ὁποῖος τόν βάπτισε καί τόν ἔκανε χριστιανό. Ἡ Ἁγία Εὐβούλη ἀπό τόν οὐρανό ἔκανε τό θαῦμα της.

Ἀγαπητοί μου,

Παλαιότερα οἱ χριστιανοί ὁδηγοῦσαν πολλούς εἰδωλολάτρες καί ἄθεους στόν ἀληθινό Θεό. Σήμερα ἕναν χριστιανό δέν μποροῦμε νά τόν φέρουμε κοντά στό Χριστό, νά τόν ὁδηγήσουμε στήν Ἐκκλησία. Αὐτό σημαίνει, ὅτι ἐμεῖς δέν εἴμαστε σωστοί χριστιανοί. Εἴμαστε χλιαροί, νερόβραστοι, ἀδιάφοροι, γι᾽ αὐτό δέν μποροῦμε νά ἐμπνεύσουμε, νά συγκινήσουμε καί νά διδάξουμε τούς ἄλλους.

Ἔλεγε ὁ σοφός Ἀρχιμήδης τῆς ἀρχαιότητος, δῶσε μου τόπο νά σταθῶ καί θά κινήσω τήν γῆ ὀλόκληρη. Ἐγώ σᾶς λέω, ἄν ἔχουμε σωστές γυναῖκες, ἅγιες γυναῖκες, τότε μποροῦμε νά ἀλλάξουμε τό πρόσωπο ὅλης τῆς γῆς. Νά τό κάνουμε ἀγνώριστο, πολύ διαφορετικό ἀπό ὅ,τι εἶναι σήμερα.

Καί νά σᾶς πῶ κάτι; Οἱ γυναῖκες δέν ἀποτελοῦν τό ἀσθενές φύλο. Εἶναι τό ἰσχυρότερο. Ὅ,τι βάλουν στό μυαλό τους τό πετυχαίνουν κι᾽ ἄς μή τό θέλουν οἱ ἄντρες τους. Αὐτήν τήν ἱκανότητά τους, αὐτό τό ταλέντο τους νά τό ἀξιοποιήσουν καί νά τό χρησιμοποιοῦν πάντοτε γιά τό ἀγαθό, μιμούμενες τήν Ἁγία Εὐβούλη, πού σήμερα γιορτάζουμε.

Σ᾽ αὐτό ἄς μᾶς ὁδηγεῖ ἡ Ἁγία Εὐβούλη καί νά ἔχουμε ὅλοι μας πάντοτε τήν εὐχή

της. Ἀμήν.-